

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Jakuba Camrdu v právní věci žalobce: **P. N.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Valdice**, se sídlem nám. Míru 55, Valdice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 7. 2020, č. j. 31 A 9/2020 - 65,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí proti v záhlaví uvedenému usnesení Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým bylo o jeho žalobě „*na porušení listovní svobody*“ ze dne 18. 3. 2020 rozhodnuto takto:

- I. Žalobci se nepřiznává osvobození od soudních poplatků.
- II. Žádost žalobce o ustanovení zástupce k ochraně jeho práv v této věci se zamítá.
- III. Žaloba se odmítá.

[2] Podle svého tvrzení si stěžovatel ve výkonu trestu odnětí svobody nemohl koupit poštovní známky v době, kdy je potřeboval, a proto poslal svou korespondenci prostřednictvím jiného odsouzeného – T. J., který neměl finanční prostředky, a mohl tak odesílat poštu státním orgánům na účet věznice. Podle stěžovatele činila žalovaná na něj a pana J. nátlak, aby souhlasili s otevřením odesílané pošty. Vzhledem k tomu, že oba udělit souhlas odmítli, obrátila se žalovaná na orgány veřejné moci, jimž byla pošta adresována – a sice: Krajské zastupitelství v Ostravě, Obvodní soud pro Prahu 10 a Okresní soud v Přerově, aby sdělily skutečného odesílatele korespondence. Všechny zmíněné orgány pak odpověděly, že v přijatých dopisech činil podání právě stěžovatel. Žalovaná mu za to následně uložila kázeňský trest (zákaz přijetí jednoho balíčku v kalendářním roce).

[3] Vzhledem k tomu, že stěžovatel v žalobě v podstatě popsal výše uvedenou situaci a odmítl upřesnit, proti čemu jeho žaloba směřovala, krajský soud ji odmítl s tím, že ať už žaloba směřovala proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu, anebo proti nezákonnému zásahu spočívajícím ve vyvíjení nátlaku k udělení souhlasu s otevřením korespondence či kontaktování orgánů veřejné moci, které byly adresáty stěžovatelových zásilek, byla podána opožděně. Rozhodnutí o kázeňském trestu je v daném případě navíc vyloučeno ze soudního přezkumu [srov. § 46 odst. 3 písm. c) ve spojení s § 52 odst. 4 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů].

[4] Proti tomuto usnesení brojil stěžovatel kasační stížností a současně s jejím podáním požádal o osvobození od soudních poplatků a navrhl, aby mu Nejvyšší správní soud pro řízení o kasační stížnosti ustanovil zástupce.

[5] Usnesením ze dne 2. 9. 2020, č. j. 5 As 261/2020 - 10, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podaná kasační stížnost je zjevně neúspěšným návrhem. Z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že stěžovatel brojil proti nezákonnému zásahu, přičemž z předložených písemností je evidentní, že žalobu podal po uplynutí subjektivní 2 měsíční lhůty (ať už zásah žalované spatřoval ve vyvíjení nátlaku k udělení souhlasu s otevřením korespondence nebo v kontaktování orgánů veřejné moci, jimž byla korespondence adresována). Na základě toho Nejvyšší správní soud zamítl jak stěžovatelovu žádost o osvobození od soudních poplatků, tak i jeho návrh na ustanovení zástupce a současně jej vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce zaplatil soudní poplatek za podání kasační stížnosti ve výši 5000 Kč a předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, resp. prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Vzhledem k tomu, že v podané kasační stížnosti stěžovatel nezformuloval petit, vyzval jej zdejší soud zároveň, aby uvedl, co v řízení o kasační stížnosti navrhuje.

[6] Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovateli doručeno dne 8. 9. 2020. Lhůta pro zaplacení soudního poplatku tak uplynula dne 8. 10. 2020. Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že stěžovatel ve lhůtě stanovené uvedeným usnesením poplatek za kasační stížnost neuhradil. Ve stanovené lhůtě nepředložil ani plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, ani neprokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Stejně tak ve stanovené lhůtě neodstranil vadu kasační stížnosti spočívající v absenci petitu.

[7] Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[8] Nejvyšší správní soud dále pro úplnost dodává, že nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nebo podle § 37 odst. 5 s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2017, č. j. 3 As 129/2017 - 35).

[9] S ohledem na to, že řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 19. listopadu 2020

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu